

til. Der er anvendt 7 Mill. Kr. udover det Beløb, der tidligere var til Raadighed til Anskaffelse af Jord til Landarbejdere, for at bevare saa mange som muligt ude paa Landet. Endvidere er der stillet 3 Mill. Kr. til Raadighed til Erhvervelse af Jord til Udstykning, 10 Mill. Kr. til Udlaan til Byggeforetagender i Byerne, og der er givet betydelig større Tilskud til Fremskaffelse af Boliger i Byerne. Jeg synes, at der under saadanne Omstændigheder skal et stærkt Bryst til at bebrejde Regeringen, at den ikke har gjort noget for at mildne Arbejdsløsheden og sætte Arbejder i Gang! Og saa spørger jeg det ærede Medlem: Var det ganske umuligt for den daværende Regering at sætte Arbejder i Gang eller iværksætte den Slags Foranstaltninger, jeg her har nævnt? Naar de nu rejser en stærk Kritik, skal de passe paa; de bor selv i et Glashus i det foreliggende Tilfælde. I den Periode kunde man lige saa vel have sat Jordarbejder i Gang; men man undlod det — man talte blot om det, men man gjorde det ikke.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Alle er enige om, at den Arbejdsløshed, der var her i 1918, var en Følge af ekstraordinære Forhold, som vilde forsvinde. (*Indenrigsministeren:* Det er den nuværende ogsaa). Den højtærede Indenrigsminister er saa ivrig. Han maa finde sig i, at jeg benytter de Tal, han har givet os. Jeg haaber, at han vil hæfte for dem, ogsaa udenfor de Tilfælde, hvor han selv har Brug for dem. Jeg skal tillade mig at henholde mig til disse Tal; det er det, vi har at rette os efter, naar vi skal bedømme, hvordan Forholdene har været. Alle var enige om, at den Arbejdsløshed, der var fremkaldt som Følge af Blokaden, i det store og hele var af forbigaaende Karakter og maatte mødes med, at man understøttede de arbejdsløse. Der blev heller ikke fra de Herrers Side nogen Sinde i denne Periode krævet, at der skulde sættes mere Arbejde i Gang. Saa siger de Herrer, at Forholdet var dette, at i 1920 gik Arbejdsløsheden ogsaa ned. Ja, det er rigtigt, den økonomiske Krise begyndte først hen paa Slutningen af Aaret 1920, og saa steg Arbejdsløsheden ganske usædvanlig stærkt i sidste Vinter. Men hvad der er det værste, er, at den har holdt sig saa at sige uforandret hele Sommeren igennem.

Vi er nu inde i en økonomisk Krise, i Forhold, der er af en helt anden Beskaffenhed end de Forhold, vi havde, medens Blokaden stod paa; og vi bebrejder nu Regeringen, at den ikke har villet høre paa de Raad, der fra vor Side er givet i Retning af at hjælpe Industrien til at faa Hjulene i Gang igen. Det kan ikke nytte at tro paa, at man i det store og hele er i Stand til at afhjælpe en Arbejdsløshed som den, vi er Vidne til nu, ved at Staten eller Kommunerne sætter ekstraordinære Arbejder i Gang. Vi kan med disse Arbejder bøde derpaa i nogen Tid, men vi kan ikke derved klare de Vanskeligheder, som opstaar, naar Fabrikkerne tømmes for deres Arbejdere. Hvis vi vil have Arbejdsløsheden afhjulpet, er vi nødsaget til at drage Omsorg for, at Fabrikkerne igen kan modtage deres Arbejdere, at Virksomhederne kan komme i Gang. Det er herom, der er Uenighed, det er derom, Diskussionen har drejet sig, og aldeles ikke om det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har gjort opmærksom paa.

Lundberg: Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard kom i Slutningen af sit Foredrag ind paa en Beklagelse over, at de socialdemokratiske Talere, som havde haft Ordet under denne Finanslovdebat, havde svunget Riset over Regeringen paa en utiltalende Maade. Jeg forstaar saa udmærket godt, at man nu er kommet paa lidt andre Tanker, og jeg forstaar saa godt, at Venstres Mænd nu gaar sagte med Dørene, frem for hvad de gjorde, naar vi tænker os blot et Aar tilbage. Da var Tonen indenfor dette Parti ganske anderledes højstemt. Man har øjensynlig faaet at føle, at det er lettere at kritisere end at sidde inde med Magten.

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Lillelund saaledes, at han følte stor Glæde over, at det ærede Medlem Hr. Haurum med Fortrøstning henvendte sig til den højtærede Statsminister og bad om hans Bistand. Det ærede Medlem Hr. Lillelund saa noget glædeligt i, at en socialdemokratisk Taler henvendte sig til den højtærede Statsminister og bad ham om Hjælp imod Embedsmænd, som var indsat af en tidligere Finansminister. Naar man paa en saa let Maade kan gøre Folk en Glæde, synes jeg, man skal gøre det. Jeg vil derfor berede det ærede Medlem Hr. Lillelund den Glæde at følge det ærede Medlem Hr. Haurums Eksempel, og jeg skal da gøre det paa den Maade, at jeg vil rette en